

Mit tidligere spørgsmål til Venstres ordfører gik på den måde, hvorpå skattestoppet er indrettet nu. Jeg må forstå det sådan, at nu er begge regeringspartier enige om, at det, Velfærdskommissionen skal arbejde ud fra, ikke er det nuværende rigide skattestop, men at der ikke vil blive tale om stigende skatter i fremtiden. Hvis det er udgangspunktet, er Socialdemokratiet ikke uenigt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget glad for hr. Frank Jensens bemærkninger om at holde skatteniveauet i ro, men det får mig til at stille spørgsmålet: Hvilket niveau er udgangspunktet? Er det det nuværende, er det det, vi vil se til næste år, eller er det det, vi havde i 2001?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Vi tager altid udgangspunkt i det tidspunkt, hvor vi får den indflydelse, vi ikke har i dag. Vi har ikke nogen indflydelse i dag, men hvis vi havde haft det, havde vi ikke haft skattestoppet, som det er indrettet i dag, for det er jo skævt. Det belønner primært dem med de højeste indkomster og med de dyreste huse, og derfor skal det skattestop afvikles hurtigst muligt.

Udgangspunktet for Socialdemokratiet er en skattereform, hvor arbejdsindkomst beskattes langt lavere, men hvor vi til gengæld sørger for, at det er fuldt finansieret af skat på de indtægter, der i dag enten beskattes meget lavt eller slet ikke beskattes. Det har vi lagt et samlet forslag frem om, og det er det, der er Socialdemokratiets udgangspunkt for den fremtidige skattepolitik.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Da jeg så teksten til denne forespørgsel, blev jeg noget forvirret, fordi der står, at SF ønsker en debat om, at Velfærdskommissionen skal fremlægge flere alternative forslag til indretningen af fremtidens velfærdssamfund. Man kan forstå på hr. Ole Sohns argumentation heroppefra, at når de måtte komme, tillægger SF åbenbart Velfærdskommissionens resultater overordentlig stor betydning for, hvilke forslag politikerne kan behandle, altså underforstået hvad vi kan gøre efterfølgende.

For os at se i Dansk Folkeparti er det en helt elementær misforståelse, SF her gør sig skyldig i – en helt afgørende misforståelse, som jeg godt forstår kan danne baggrund for en mærkværdig debat. Hos os har vi det sådan, at fordi man bader nogle eksperter og nogle embedsmænd lave et stykke arbejde og komme med nogle vurderinger, er det bestemt ikke afgørende for, hvordan vi vil stille os til de forslag, der måtte komme. Vi kan måske have ønsker, der går i en helt anden retning, og vi kan måske stille forslag, der kombinerer nogle af de tanker, der kommer frem som resultat af Velfærdskommissionens arbejde, på nøjagtig samme vis som vi netop har taget stilling til Strukturkommissionens anbefalinger om indretningen af den offentlige sektor. Vi har noteret os, at der er kommet nogle synspunkter fra nogle dygtige embedsmænd, der har siddet og arbejdet på dygtig vis, men vi ender sikkert med at anbefale en model, der er en kombination af nogle af de modeller, der er foreslået. Vi tager bestemt ikke bare anbefalingerne som den givne sandhed.

Det har undret mig meget, at et parti som SF, der selvfølgelig også kan tænke selv, kan lægge sig fast på den misforståelse, at fordi en kommission har et bestemt kommissorium at arbejde ud fra og kommer med nogle bud på, hvordan de mener verden skal se ud, er det kun det, vi har at arbejde med efterfølgende. Det er det jo ikke.

Vi har vores egen holdning til velfærdssamfundet. Vi mener faktisk, at der i den danske befolkning er overordentlig stor opbakning til den måde, det danske velfærdssamfund er indrettet på. Vi er overbevist om, at skal der laves afgørende om på det, er det utrolig vigtigt, at man klart og tydeligt før et valg fortæller vælgerne, hvilke planer man har, så der kan komme en ordentlig, tilbunds gående debat om dem, og så befolkningen kan tage stilling til, om den vil vælge de politikere, der anbefaler de ændringer, der i givet fald er på tapetet. Det er den måde, det skal gøres på, og man skal i øvrigt være utrolig varsom med at lave afgørende om på den måde, vi har indrettet vores velfærdssamfund på, fordi der er stå stor opbakning til det.

Truslerne mod det eksisterende velfærdssamfund, som set med vore øjne har så stor opbakning, kommer måske slet ikke indefra. Politikerne ønsker måske slet ikke at lave noget videre om, fordi de egentlig har en rimelig stor grad af respekt for befolkningen; og det er jo naturligt nok, for ellers kunne de jo kun frygte det kom-